



Καμιά ανοχή στο σύστημα και στους διαχειριστές του!!! Εργατική λαϊκή αντεπίθεση ΤΩΡΑ!!!

Γράφει ο **Σταύρος Μανίκας***

Διανύουμε μια περίοδο που είναι ταυτόχρονα και περίοδος συνεχών εξελίξεων αλλά και τεράστιων δυνατοτήτων , μια περίοδος ιδανική όχι μόνο για να ενισχυθούν οι τάσεις χειραφέτησης σε σχέση με τις τάσεις υποταγής που υπάρχουν στην κοινωνία, αλλά και να αποκτήσουν ηγεμονικό ρόλο μέσα σ αυτή: Είναι η περίοδος της -απίστευτης σε σκληρότητα- επίθεσης του καπιταλισμού και το στοίχημα είναι το εξής:

Θα καταφέρουν οι πρωτοπόρες δυνάμεις της επαναστατικής, κομμουνιστικής αριστεράς , να αλλάξουν τους συσχετισμούς στην κοινωνία , οδηγώντας και προκαλώντας την ανατροπή του αστικού συστήματος της εκμετάλλευσης η θα χαθεί κι αυτή η ευκαιρία και ο καπιταλισμός θα γίνει ακόμα πιο αντιδραστικός παίρνοντας τα λίγα ακόμα δικαιώματα που απέμειναν για την τάξη μας και τον λαό και που είχαν κατακτηθεί με τους αγώνες και αίμα τους;

Είναι μια περίοδος που οι δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς και ειδικότερα της επαναστατικής κομμουνιστικής αριστεράς , πρέπει να επαναπροσδιορίσουν τις βασικές τους αντιλήψεις, να ενεργοποιηθούν και το σημαντικότερο να ανεξαρτητοποιηθούν από ιδεολογικά και οργανωτικά κατάλοιπα του παρελθόντος, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των πραγματικών συνθηκών και ταυτόχρονα να εκδηλώσουν με μεγάλη σαφήνεια τις θέσεις και τις προτάσεις τους , σε όλους τους χώρους της κοινωνικής και πολιτικής ζωής.

Ήδη το πλειοψηφικό κομμάτι της πρώην ριζοσπαστικής αριστεράς , ο Σύριζα , δείχνει με τις επιλογές του τον δρόμο που θα ακολουθήσει κι αυτό φαίνεται στα παρακάτω παραδείγματα (κι όχι μόνο):

- Η εγκατάλειψη της θέσης για αναδιανομή του εισοδήματος και το πρόταγμα της λεγόμενης κοινωνικής συνοχής , δηλαδή στην ουσία στοχευμένες παρεμβάσεις μόνο σε εκείνες τις κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται στα όρια της εξαθλίωσης και ενεργοποίηση και του

στοιχείου της φιλανθρωπίας (συμμετοχή της εκκλησίας και των δήμων σε σίτιση απόρων, κουπόνια διατροφής, δωρεάν ρεύμα σε όσους βρίσκονται στο όριο της φτώχειας) μας κάνει φανερό πως ο στόχος τους δεν είναι η κοινωνική δικαιοσύνη αλλά η διασφάλιση ενός δικτύου για την αποτροπή της πλήρους εξαθλίωσης με καθαρά ψηφοθηρικούς όρους.

- Εγκαταλείπει επίσης οριστικά και αμετάκλητα το θέμα της σταθερής απασχόλησης -πάγια θέση ακόμα και της σοσιαλδημοκρατίας- προτείνοντας 300.000 θέσεις εργασίας μέσα από το ΕΣΠΑ , υπονομεύοντας έτσι και την ίδια την θέση του για επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ευρώ.(ποιος εργοδότης θα προσλάβει εργαζόμενους μέσα από συλλογική σύμβαση , όταν θα χει την τεράστια δεξαμενή των 300.000 του ΕΣΠΑ με 500 ευρώ;)

- Οι υπόλοιπες θέσεις του για ρευστότητα για τις επιχειρήσεις, για μερικό και λελογισμένο κούρεμα χρέους, μερικός έλεγχος χρηματοπιστωτικού τομέα, γενικόλογες αναφορές για ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας πάντα για τους τομείς με εξωστρεφή ανταγωνιστικό προσανατολισμό και όχι για την κάλυψη των αναγκών της εγχώριας ζήτησης, δηλαδή του λαού ,μας δείχνουν ξεκάθαρα πως δεν θα εφαρμόσει ούτε καν έναν απλό κενυσιανισμό.

Στις εκλογές που έρχονται ο λαός καλείται όχι μόνο να αντιδράσει , να τιμωρήσει και να στείλει στα αζήτητα της ιστορίας το μαύρο μέτωπο ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ μαζί και τα κόμματα και τις κυβερνήσεις που στήριξαν τις επιλογές του κεφαλαίου και τον οδήγησαν στην φτώχεια και στην εξαθλίωση αλλά και να επιλέξει αν θα στηρίξει ένα λαϊκό μέτωπο που θα έχει αντιμονοπωλιακά ,αντιιμπεριαλιστικά και επαναστατικά χαρακτηριστικά η απλώς θα αλλάξει διαχειριστές.

Καλείται να απομονώσει το μακρύ βρώμικο χέρι των καπιταλιστών , την εγκληματική συμμορία του ναζιστικού μορφώματος της χρυσής αυγής.

Με δεδομένη την στροφή του ΣΥΡΙΖΑ προς τον νεοφιλελευθερισμό , είναι προφανές πως η μοναδική ελπίδα για τον φτωχοποιημένο λαό είναι η ενίσχυση του μετώπου ΑΝΤΑΡΣΥΑ -ΜΑΡΣ για να μπορέσει να αντιπαρατάξει απέναντι στον καπιταλιστικό κανιβαλισμό την εργατική , την ταξική πάλη. **Το μέτωπο με αιχμές την μονομερή διαγραφή του χρέους, την έξοδο από την ΕΕ, την εθνικοποίηση των τραπεζών και επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας** με εργατικό έλεγχο κλπ με την σειρά του θα συμβάλει στην ανάταση του μαζικού , μαχητικού εργατικού κινήματος.

Κι εκεί είναι το στοίχημα της επόμενης μέρας . Η προσπάθεια να αποκτήσει γερά πόδια το νέο εργατικό κίνημα για να μπορέσει να μετατρέψει τους οικονομικούς αγώνες σε πολιτικούς , να συντονίσει τις επαναστατικές εργατικές δυνάμεις και να οργανώσει τις δομές της

λαϊκής και εργατικής εξουσίας επιβάλλοντας τις θέσεις της και όχι διεκδικώντας ψίχουλα από την αστική εξουσία και τον όποιο εκπρόσωπο της.

Όποιο και να είναι το εκλογικό αποτέλεσμα , η 26 του Γενάρη πρέπει να μας βρει να παρεμβαίνουμε στις κοινωνικές δυνάμεις για να μπορέσουμε αυτοδύναμα και αυτόνομα να ανατρέψουμε το καθεστώς της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης .

Γιατί πολύ σύντομα θα γίνει πάλι ορατό στον λαό το ιστορικά επιβεβαιωμένο:

Πως ο καπιταλισμός δεν διορθώνεται ,δεν φτιασιδώνεται, δεν γίνεται πιο ανθρώπινος και η πραγματική λύση ούτε μόνη της θα έρθει , αλλά ούτε και μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από κάποια αυτοεξέλιξη που θα μετατρέψει τον καπιταλισμό σε σοσιαλισμό .Μια τέτοια αλλαγή προϋποθέτει την δράση αυτών των δυνάμεων που θέλουν αυτή την αλλαγή , δράση πάνω σε συγκεκριμένο σκοπό και κατεύθυνση:

•Την κατάληψη της εξουσίας από αυτές τις δυνάμεις οι οποίες θα τον καταστρέψουν και θα αγωνιστούν για την μετατροπή της κοινωνίας μας.

Στην βάση αυτού του σκοπού και της κατεύθυνσης και με κύριο μοχλό τους αγώνες του εργατικού κινήματος θα πρέπει να εκφραστεί μια τέτοια ιδεολογική αλλά και οργανωτική αντίληψη η οποία θα προτείνει , θα οργανώσει και θα εφαρμόσει νέους τρόπους αγώνα που θα είναι αντίστοιχοι με τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα με σκοπό την επανεκκίνηση του κινήματος.

**Υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ στη Β΄ Πειραιά*